

Forfatter: Christian 4.

Titel: BREV TIL: Munk, Kirsten FRA: Christian 4. (1615-12-27)

Citation: Christian 4.: "BREV TIL: Munk, Kirsten FRA: Christian 4. (1615-12-27)", i *Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (8.bind)*, s. 41. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002207661-008-shoot-L0022076610080032.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (8.bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

27. Decbr. 1615.

Til Kirstine Munk ¹⁾.

Kongen minder hende om den af ham til hende paa Lundegaard i August s. A. udstedte skriftlige Forpligtelse, som hun efter hans Hjemkomst fra Tyskland ved deres Sammenkomst i Haderslev har besvaret med en lignende Erklæring. Til Trods herfor og til Trods for den Imødekommenhed, som hun i Mellemtiden har vist ham, synes det dog nu, som om hun og hendes Moder vil trække Sagen i Langdrag, hvorfor Kongen i kraftige Udtryk paalægger hende at holde det givne Løfte om Ægteskab. — Neuhaus Bymuseum.

s. 42Hiertenss Allerkeeriste kyrsten Munck, Gud y himmelen Spaare och beuaare dig Lenge och uell fraa aldt ted, som dig skaadeligt kan uerre baade til Liiff [och] siell, ted Ønsker ieg dig aff aldt mit hierte. Och ephthersom for nogle daage syden aff dig och dynn Moder mig er sked nogen wformodendis wydderuertighed, Saa haffuer ieg icke kund vnderlaade Eder derpaa myn mening att laade uyde Och Eder till gemuhtt att føre, huorlediss alting hiidintill (sig) ¹⁾ er forløben, Och huad myn mening derom kan uerre.

Hiertenss allerkeeriste kyrsten Munck, du uest dig nocksom att Errindre, att der ieg den 21 Agusti udi Neeruerendiss Aar kam till Lundegaar ²⁾ och med dig taalede udi dyn Moderss Smiickekammer sammestedt, huad ted nu uaar, ted setther ieg till dyn egen samuittighed ³⁾, huorpaa du suaarede mig, att du med ingen uille leffue och dø uden med mig, huorpaa ieg sagde, att ieg uille giffue dig mit breff, att ieg dig for alle uille elske och Eehre och icke fraa dig skilliss, førend gud alsommechtigste oss ued den tymelige død oss(!) adskilde, Och uaar udi Ligemaade sligdt et breff aff diig begerendiss, huortill du suaarede: laa, ret gerne.

Huorpaa ieg dig om anden daagen gaff mit breff, som vden thuiffuell uell tilsteede er, huilckit breff ⁴⁾ ochsaa for sig sielff skall taale, naar ted framkommer. Huilckit breff du till dig annammede och mig adspurde, om du sligdt dyn moder motthe giffue tilkende, huortiill ieg suarede: Hun skall uiist uyde ted, och ted breff, ieg skall haffue aff dig, ted skall hun och ⁵⁾ diin Morbroder ⁶⁾ med vnderskriffue, huortill du sagde: Motthe ieg ickun uyde, huorlediss E: Mat: uille haffue breffuit. Saa stillede ieg Ett breff, ephthersom ieg helst uille haffue ted, och satte saa dyn moder och Otthe neden udi breffuit till uytterlighed att vnderskriffue.

Huorpaa du spurde mig att, om y skulle haffue bud ephther Otthe, huortiill ieg suaarede, att mig siintess ted icke s. 43uerre fornøden, ephtherdi ieg formente hannem dog uell en gang paa syn egen hand att komme till Eder, saa kunde ted dog skee, huad fornøden kunde uerre. En stackit tiid derepther kamstu till mig och sagde til mig, om ieg uaar icke till friidtz, att dyn moder allene motthe vnderskriffue samme breff, huor till ieg suaarede mig att uerre dermed ganske uell tillfriidtz, huormed ted saa henstod intill anden daagen. Der ieg daa spurde dig ephther samme breff, Suaarede du, att ieg ted om morgenen derepther skulle bekomme. Der wy nu om morgenen fultiiss till Assens, och sammestedt ingen leilighed sig kunde giffue nogit om samme breff att taale, saa haffuer ieg ted saa paa den tiid laadit beroe.

Daa er sammestedt dyn Moder udi Assens kommen till mig och tackit mig for dy gode tilbud, ieg haffde tilstillit dig. Der ieg nu samme tiid vdaff landit drog och vden Riigit ¹⁾ en temmelig tiid waar, daa er dig nocksom beuiist, huor mange gode och wenliige skriiffuelser oss er gangen ymellom, huilcke udi ord och baagstaffue sig sielffuer nocksom skall kunde tyde, naar dii framkommer. Der ieg nu er kommen hiem, Och dyn moder och du ephther myn begeering erre till mig kommen till haadersleff den 12 Agustj ²⁾ udi Neeruerendis aar, daa haffuer du strax ephther moltiid samme affthen sagdt till mig, at du haffde ted breff huoss dig, Och togst saa till skørtit och uille faa mig ted, daa sagde ieg: leg troer dig saa uell, ieg faar ted uell altiit, naar diin leilighed Er, huorpaa du fickst mig ted; saa gick ieg hen och besaa ted y uynduit och stack ted saa huoss mig. Der uy nu nogle daage vaar sammen Och haffde allehande skemdt och god omgengelsse med huerandre, stod ieg tydt och haffde s. 44dig y myn aarm Och sagdt till dyn moder: Denne er nu myn, huortiill hun suaarede: laa som mend, y skall haffue hiinder, lyge som y uyll sielffuer, huilckit skedde tyer end Een gang. liblandt andit draagiss dyn moder uell til synde, att der ieg saad huoss hiinder, att hun sagde till mig: Ved y, huad folck syger? huortill ieg suaarede, at ted laa liidit macht paa, huad dii sagde. Daa sagde hun: Dii syger, att naar kyrsten haffuer faatt et baarn eller thu, daa skulle hun haffue forloff igen. Huortill ieg suaarede: Ted uestu uell bedre, att sliig forloff icke kan giffues. Och megen anden samtaale baade udi dy maader och anden oss ymellom till haadersleff fallen er, imidlertiid uy uar der til sammen, huilcke alsammen heer att opregne alfor lang uille bliffue, Och ickeheller fornøden er. Der uy nu tilsammen fultiiss till Lundegaar Och sammestedt tog affsked med eder, naar y till mig hiid offuer til landit skulle komme, daa haffuer dyn moder mig adspurdt, huad for piiger hun skulle faa dig med. Huortill ieg suaarede, at hun skulle faa dig dennom med, med huilcke dig best uaar tiendt, huorum ieg dig ochsaa syden sielffuer tilskreff, och ieg dit suar derpaa heer tilsteede haffuer. Der ieg nu myn dreng offuer tiill eder sende med skriiffuelssse ¹⁾, att myn begeering waar, att y tiill detthe steed till mig skulle komme, Och y derpaa hiid erre ahnkommen, Daa haffuer du med all uenliighed ephther myn Møie indstillet dig, saa ieg Ephther samme tiidtz leilighed nocksom uaar tiil friidtz. Der ted nu saa y nogle daage haffuer uaarit, Och der ieg ted saa framybedre att motthe hollis begeerit haffuer, Er mig aff dyn moder saauell som aff diig suaarit, At y haffde icke tenckt, att ted saalediss skulle uerre mendt.

Om Nu dyn Moder eller du sielffuer aff alle disse forberørthe Leiligheder icke haffuer myn fulkommen Meening och willie forstadt, Derpaa giffuer ieg en huer, som er Erliig, Macht att dømme paa(!), huilcken dom ieg heermed beplicher mig att uerre vndergiffuen.

s. 45Och epherdi samme dit vdgiffne breff sauell som ochsaa mit huercken er imod Gud eller en god samuittighed, ickeheller fiindiss derudi nogen weerlig begering, Och Er nocksom uiist och faast, att ted Echteskab, som ymellom thuende heer paa iorden sluttis och beuilgiss udi hiertit och med oprichtighed syden hollis, io Er Gud y himmelen behaageligdt, baag børren(!) saatt ¹⁾ all Menniskelige skiick och ordning, ty den kan forandriss saa tiidt och paa saa mange manner, som Øffrigheden y huerdt herredom ted for gaadt ahnseer, Och Epherdi ieg nu vdførligenss haffuer beuiist, at baade dyn moder och du sielffuer nocksom myn mening och uillie haffuer uiist, derhuoss ochsaa ahnmellit, att sligdt icke er ymod Gud och en god samuittighed, dertiilmed haffuer ieg inted weerligdt begeerit, Daa formeener ieg dig, kyrsten Munck, plichtig att uerre att holle mig ted, du diig ymod mig forskreffuit haffuer, saalediss som samme breff udi syn meening, ord fraa ord, Lyder, huortill ieg mig ochsaa forlaader Och thuiffler inted paa diig, att naar du altiing betencker, at du daa uell gører ted, saa att mig ingen aarsag till nogen fortørnelse giffues.

Skulle ted sig tildraage offuer all myn forhaabning, at mig heerudinden skulle heende nogen spaat (eptherdi ted fast er y huer manss Munde), daa kan huer erlig menniske, som mig kender, uell tencke, att ted uaar mig vliideligdt Och ganske wumeligdt(!) ²⁾ att taale, Och derudaff ymod all myn vyllie och tancke kunde komme allehande wleilighed, som kan skee motthe recke sig till mange, huilckit alfor witløfftig uille uerre heer paa denne gang att skriffue. Huorfor ieg endnu som tilforn forseer mig till dig, att du och diin moder alting y dett beste betencker ³⁾. Och er ieg tilfridtz, s. 46y huem y dette breff och denne myn meening uyll laade see. Huilckit alsammen ieg for høidtnødigdt haffuer achtit dig att laade forstaa, huorpaa ieg diin Skrifftlig Erkleering foruentendiss Er Och bliiffuer, Som ieg loffuit haffuer,

Dyn hiertensallerkeeriste hierte
och herre, Saa lenge ieg leffuer,

Christian.

Actum Frederichsborrig triidie
lull daag Anno 1615.